

Необходимо е да се преоцени и изостави приетата в практиката симетрична схема на разпределение на диблите и разглобките при съединенията на корпусните елементи. По-големите усилия и деформации в диблите и разглобките, намиращи се в близост до фронталната страна на мебелите, налага в тази зона да се концентрират при по-малко междусово разстояние приетият брой дибли и разглобки или пък да се увеличи броят им в близост до фронталните кантове на корпусните елементи.

Напреженията в гърба при корпусите тип С имат междинни стойности – близки, но по-малки от тези при тип В с около 17-25% и по-големи от тези при тип А, като най-големите опънни напрежения се получават в долната дясна зона на гърба, а най-големите натискови напрежения – в долната лява зона. За корпуса без преградни елементи –  $\sigma_{\max}=6,96$  МПа и  $\sigma_{\min}=-7,02$  МПа, за корпуса с горно делително дъно –  $\sigma_{\max}=4,73$  МПа и  $\sigma_{\min}=-5,09$  МПа. Най-малки стойности имат напреженията в гърба на корпуса с долно делително дъно –  $\sigma_{\max}=2,81$  МПа и  $\sigma_{\min}=-3,38$  МПа.

Обобщените резултати от изследванията показват, че конструкцията на корпусната мебел, определена от вътрешното разпределение на корпусното пространство на отделни композиционни елементи, има различна якостна и деформационна характеристика. Това налага в етапа на проектно-конструкторската работа да се прави оразмеряване на конструкцията на конкретните модели корпусни мебели по разработената въз основа на компютърни програми методика, с отчитане на реалната коравина на ъгловите съединения на конструктивните им елементи и броя, вида и разпределението на съединителните елементи.